Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8340
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

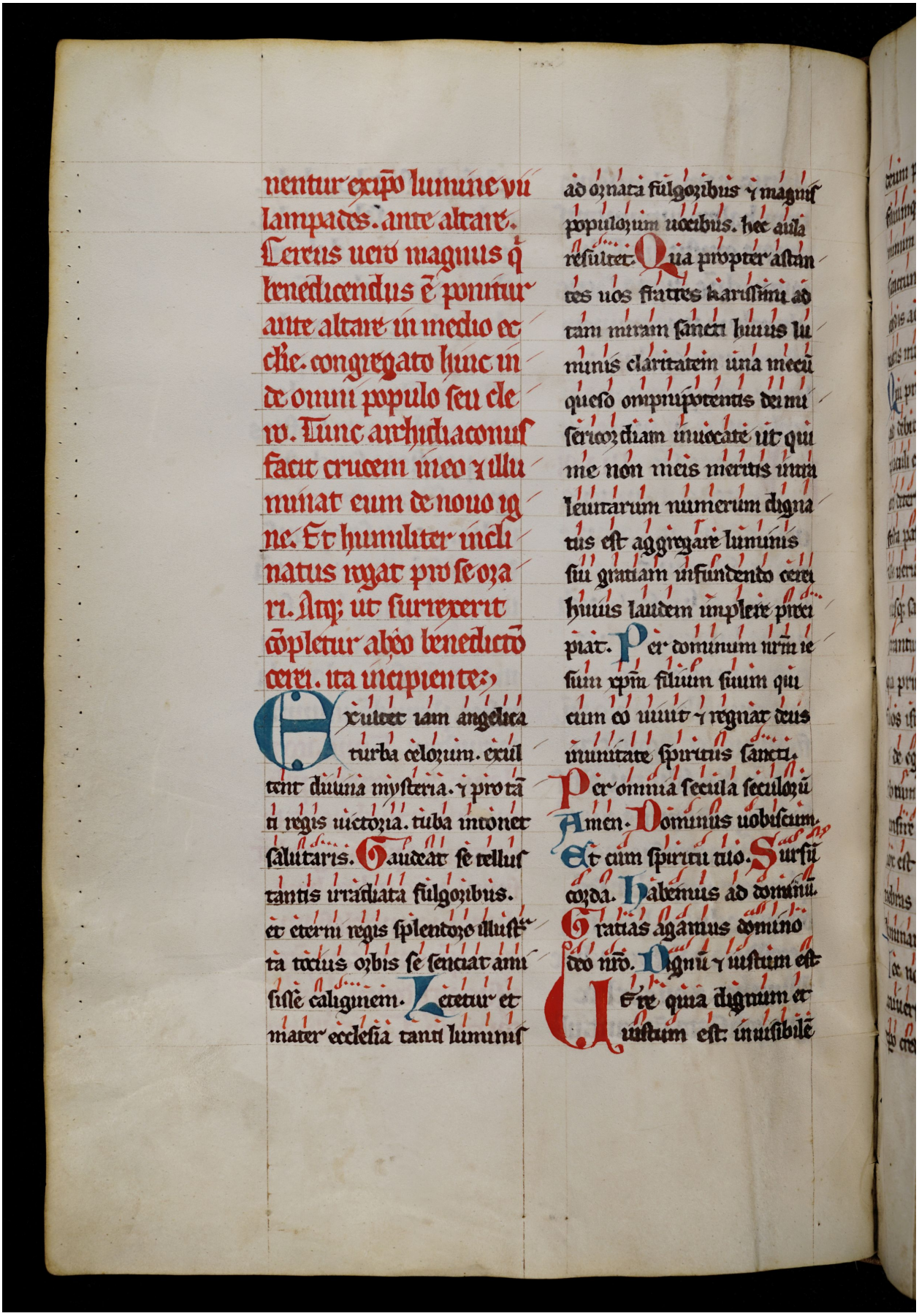

nentur exip̄o lumine vii
lampades. ante altare.
Cereus uero magnus q̄
benedicendus ē ponitur
ante altare in medio ec
cl̄ie. congregato hinc in
de omni populo seu cle
ro. Tunc archidiaconus
facit crucem in eo ⁊ illu
minat eum de nouo ig
ne. Et humiliter incli
natus rogat pro se ora
ri. Atq; ut surrexerit
cōpletur ab eo benedictō
cerei. ita incipiente:

Exultet iam angelica
turba celorum. exul
tent diuina mysteria. ⁊ pro tā
ti regis uictoria. tuba intonet
salutaris. Gaudeat se tellus
tantis irradiata fulgoribus.
et eterni regis splendore illustr̄
ta tocius orbis se senciat ami
sisse caliginem. Letetur et
mater ecclesia tanti luminis
ad ornata fulgoribus ⁊ magnis
populorum uocibus. hec aula
resultet. Qua propter astan
tes uos fratres karissimi ad
tam miram sancti huius lu
minis claritatem una mecū
queso omnipotentis dei mi
sericordiam inuocate ut qui
me non meis meritis intra
leuitarum numerum digna
tus est aggregare luminis
sui gratiam infundendo cerei
huius laudem implere preci
piat. Per dominum nr̄m ie
sum xp̄m filium suum qui
cum eo uiuit ⁊ regnat deus
in unitate spiritus sancti.
Per omnia secula seculorū
Amen. Dominus uobiscum.
Et cum spiritu tuo. Sursū
corda. Habemus ad dominū.
Gratias agamus domino
deo nr̄o. Dignū ⁊ iustum est.
Vere quia dignum et
iustum est: inuisibilē